

Arthur Schnitzlerjevo

PRIDEM:

LJUBIMKANJE

Spomenik septemberskim žrtvam

Soha genija bo stala na grobu Adamiča, Lundera in Arnošta Windischerja

Ljubljana, 11. avgusta. Ker gospodje na magistratu poznajo ljubljansko prebivalstvo in njegovo budno zanimanje za vse, kar magistrat ukrepe in naredi, zato je mestna občina v tem vprašanju postopala popolnoma po željah javnosti, da ne bi bilo zabavljanja, ko bi spomenik že stal. Kakor smo že omenili, je po naročilu odbora za postavitev spomenika septemberskim žrtvam, ki mu je načeloval pokojni odvetnik dr. Alojzij Kolarič, podpredsednik je bil pa dr. Mavricij Rus, a najuglednejši sodnik sedanji narodni poslanec Rasto Pustoslavšek, že pred 23 leti akad. kipar Svitoslav Peruzzi napravil nagrobni kamen mramornu soho žalujočega genija in bronastim medaljonom s potretoma Adamiča in Lundera. Ker sta tedaj deželna vlada in škofijski ordinarijat prepovedala postaviti spomenik, ga je odbor izročil mestni občini, ki ga je shranila na mestni pristavi. Tudi po prevratu se je pričela akcija, naj se postavi spomenik, in so bili tudi ob tej priliki vprašani o pokopaliških zadevah odločujoči krogi, če je dovoljeno postaviti spomenik na pokopališču. Odgovora ni bilo.

Ko je ob bližajoci se 25letnici septemberskih dogodkov ideja zopet oživila in zapelala sramota, da spomenik še ne stoji, vso javnost, je končno prišlo do sklepa, da bo spomenik postavljen dne 17. septembra. Ker je grob mučenikov Adamiča in Lundera ter Arnošta Windischerja še vedno brez spomenika in ker tudi v mestu še nimamo spomenika, ki bi spominjal na septemberske dogodke, je bil prvotni spomenik razdeljen na dva dela, namreč na mramornatega žalujočega genija in na bronasti medaljon z glavama Adamiča in Lundera. Mestna občina je najprej postavila soho na dober meter visok podstavek pred visoko zidani stebri, ki nosi prehod med škofijo in stolnico. Takoj smo javnost opozorili, da na tem prostoru nagrobna soha izgubi vse pomen in okolico le kazni. Drugi dan je mestna občina postavila na enak postavek soho za poskušnjo tudi ob

steno škofije na Pogačarjevem trgu. Tudi sem se ni podala ter nikakor ni predložila spomenika, temveč vedno le nagrobnik. Pred provizornim spomenikom je bilo vedno polno ljudi in končno je vsa naša javnost uvidela, da ta prostor za soho ni primeren, niti ni primerna soha za ta prostor, ker spada kot izrazit nagrobnik edino na pokopališče. Sedaj je definitivno odločeno, da bo stala soha genija na grobu, kjer počivajo Adamič, Lunder in Arnošt Windischer.

Kar se medaljona tiče, sta bila dva predloga. Po prvem naj bi vzdali medaljon v hišo gostilne pri »Kolovratu«, kamor so se zbirali vojaške krogle, katerih žrtve sta bila Adamič in Lunder. Po drugem predlogu, naj bi pa postavili nekje na Pogačarjevem trgu obelisk, piramido ali sploh kak podstavek, oziroma primerno ozadje, na katerem naj bi bil pod medaljonom primeren napis. Na hiši pri »Kolovratu« bi bil spomenik le malo viden, nazadnje pa tudi sumni gostilniški prostori niso prav primerno ozadje za spomenik dvema idealnima mladeničema, ki sta tam v bližini žrtvovala za jugoslovensko idejo svoje mlado življenje. Pijeteta do žrtv za sveto idejo je torej odločila, da bo spomenik z medaljonom vzdani na Pogačarjevem trgu v častiljive zidove stolnice, kjer počiva mnogo zaslužnih moč minulih vekov, na tisočletno zgodovino Ljubljane pa spominjajo tudi v stolnico vzdani spomeniki iz rimske Aemone. Na stolnici si podajajo roko vekovi in spomeniki nas spominjajo na razne dobe, ki jih je preživela Ljubljana in njeno prebivalstvo od najstarejših časov. In epohalen dogodek za naše mesto in za ves naš narod so bili tudi septemberski dogodki, ki so pretresli narodovo dušo in jo zbudili iz dretnega v energično nacionalno življenje in pozitivno udejstvovanje. Okolica je torej srečno izbrana, obenem se je pa tudi na Pogačarjevem trgu odigrala tragedija, ko je bila prelita kri, ki nam je iz nje zacvetela svoboda.

Skoraj vsa Ljubljana na dražbi

Med zarubljenimi grešniki ima davčna uprava zapisanih nad 700 davko plačevalcev

Ljubljana, 11. avgusta. Lokalni ljudski rek pravi: Plačaj dačo, če ne, greš v kobačo! (Plačaj davke, če ne, pojdeš v kletko!) Torej že od njene dni (rek je zelo star), so imeli davkoplačevalci sitnosti s temi preklicanimi davki, ki imajo tako primerno ime, ki pravi, da davijo ljudi. Toda težko je reči, da so bili kdaj davki bolj popularni kot so zdaj. Vendar ne smete misliti, da si ljudje želijo kaj bolj zaradi njih glave, kot so si jih prejše čase. Zadeva za davki je povsem enostavna: če jih ne moreš plačevati, pa jih ne plačuj! Davkoplačevalci pravijo, da se jim ne more zgoditi nič hujšega, kot da jim nekateri zapetati »tiste tri čespijce«. Zadeve čase so se ljudje že povsem sprijaznili s takimi strahotami. Eksekutor jim je že vsakdanje prikazen in celo ljubim znanec in tam. Kdo bi si grenil življenje zaradi vseh kričev, ki jih je tolko!

Zato se menda marsikomu niti ne zdi nič posebnega, da je skoraj vsa Ljubljana na dražbi. Nad 700 davkoplačevalcev ima zapisanih davčna uprava med zarubljenimi grešniki. Zastopniki vseh slojev so se seznanili z eksekutorjem. Nič ne ni več varen pred njim. Advokati, zdravniki, trgovci, gostilničarji, rentniki, obrtniki vseh strok, industriji, hišni posestniki itd. se vrste drug za drugim in drug poleg drugega na listah dolžnikov, ki jih je že prišel »tolaziti« eksekutor. Samo v tem mesecu bo torej v Ljubljani skoraj 1000 dražb. Počas pridemo vsi na vrsto. Vseh dražb, ki so napovedane, seveda ni, ker nekateri dolžniki dobe kar čez noč denar. Da bi ga dobili vsaj pri vseh drugih prilikah tako hitro! Toda vsi nimajo takšne sreče ter hodijo obupani in zmedeni na davčno upravo. Čeprav se zavedajo, da je vsako upanje zaman, vendar gledajo na uradnike davčne uprave kot na vsemogočnega bitja, od katerih je vse odvisno. Ko jim teče voda v grlo, prihajajo v izvršilni oddelke davčne uprave, kjer moledujejo na vse načine, naj še počakajo vsaj nekaj tednov. Ženske si pomagajo tudi s solzami, ko besede nič več ne zaležejo. Zato je uradnikom čisto še težje v koži kot davkoplačevalcem, česar pa ti ne sprevidijo.

Zlate čase pa preživljajo oni, ki se radi udeležujejo na dražbah. Vse dni so lahko na nogah ter se sprehajajo z eksekutorji od hiše do hiše. Kupijo lahko vse, kar koli jim poželj, saj menda ni predmeta, ki bi ne bil zarubljen. Kdor se dolgočas, naj gre čitat zapisnik zarubljenih predmetov. Zarubljeni so konji in klavirji, vino in knjige, pohištvo in angeliki za božična drevesa, daljnogledi in toaletne potrebnosti, perilo in trgovski pušči, pisalni stroji, registrirane blagajne (teh je mnogo), pisalne mize, kuhinjska posoda, kolesa, krep papir, tehtnice, motorna kolesa, avtomobili, zapraviljivki, špecerijsko blago, ure, živalni stroji, blago v trgovinah, stavbni les in material, prazni in polni sodi, redke knjige v antikvariatu itd. Vsega ne moremo naštet, ker nimamo tako velikih pol in takšne potrditve kot na davkarjih. Toda moti se, kdor misli, da je na dražbah gneča in da se ljudje trgajo za poceni, zarubljeno blago. Hm, kdo pa naj kupuje, če smo skoraj vsi na ruševni listi? Eksekutorji hodijo od hiše do hiše, iz lokala v lokal. Povsod počaka predpisani čas, nakar zopet krene na službeno pot. Kupcev ni. Če ni kupcev na prvi dražbi, dobi lahko na drugi zarubljeni predmet še mnogo ceneje. Toda navadno ni tudi na drugi dražbi kupcev. Končno ne kaže davkarjem drugega, nego da grede blago na

javni dražbi. Letos smo že imeli takšno dražbo na Ambroževem trgu, kjer so baje nekateri kupili pod ceno lepe umetniske slike.

Na vseh krajih seveda ne more opraviti vsega dela le en eksekutor. Te dni jih je zaposlenih 9, ki romajo po mestu od jutra do večera med poslovnimi urami (od 8.30 do 18. ure). V nekaterih ulicah imajo eksekutorji opravke v vseh hišah. V pravem pomenu besede je hiša brez zarubljenega blagoslovljena. Zlasti so prizadete ceste: Tyrševa, Sv. Petra in celo Miklošičeva. A največja revščina je v okolici Sv. Petra ceste, kjer je zadnja leta zastal trgovski promet še bolj kot v drugih ulicah. Tu so manjše trgovine, ki so jih obiskovali največ delavci, kot n. pr. na Starem trgu, kjer so tudi skoraj vse hiše zaznamovane. Delavci zdaj živijo, če sploh še delajo. Niso pa izostali kupci le iz delavskih vrst, temveč tudi iz kmečkih. Kmetje zadnje čase sploh ne hodijo več v mesta, če nimajo nujnih opravkov. Zdej se tudi več ne ustavljajo po sejnih v mestu, ker so skoraj vsi sejmiki tako slabi in ker redki prodajalci ne morejo z izkupitkom od živine niti plačati davkov. Tudi kmetje so dobri znanci eksekutorjev. Zdej družijo vse sloje enake težave.

Ti dnevi so za mnoge meščane v dvojnem pomenu pasji. Toda, kot rečeno, vsi si ne grene življenja zaradi takšnih malenkosti...

Poslovodje obrtnih podjetij

Na podlagi § 14 obrtnega zakona iz leta 1931 je izdal trgovski minister pravilnik o poslovodnih obrtnih podjetjih, ki jih vodijo vdove.

Člen 1. določa: Vdove, ki vodijo po § 1. obrtnega zakona iz leta 1931 obrt svojega umirlega moža dalje, morajo postaviti strokovnega poslovodjo, če opravljajo sledeče obrti: 1. puškarsko in ostala izdelovanja strelnega orožja iz toč. 8 § 23. obrtnega zakona, 2. strojno kličavničarsko iz toč. 21 § 23. o. z., 3. mehanika in mehanika precizne mehanike iz toč. 22 § 23. o. z., 4. izdelovanje medicinskih in kirurških instrumentov, aparatov in orodja iz toč. 23 § 23. o. z., 5. tiskarsko, mehanika in knjižniško iz toč. 75 § 23. o. z., 6. orodništvo in cinkografsko iz toč. 76 § 23. o. z., 7. izdelovanje umetnih mramornih ož iz toč. 78 § 23. o. z., 8. izdelovanje mramornih in eksplozivnih snovi iz toč. 79 § 23. o. z., 9. izdelovanje predmetov za ogrevanje in steno (pirotehnično) iz toč. 80 § 23. o. z., 10. instalaterji vodnih, kanalizacijskih naprav iz toč. 81 § 23. o. z., 11. instaliranje parne, vodne in zračne kurjave iz toč. 82 § 23. o. z., 12. instalaterji električnih instalacij vseh vrst za razsvetljavo hiš in stičnih naprav, delov, instalacije aparata za merjenje električnega toka in tudi električnih vodov iz toč. 82 § 23. o. z.

Člen 2. V kolikor vodi vdova dalje obrt svojega umirlega moža, pa ni še imenovala poslovodje do uveljavljanja tega pravilnika, mora storiti to v 3 mesecih po uveljavljanju tega pravilnika.

Člen 3. Ta pravilnik stopi v veljavo, ko ga objavijo »Slovenske Novine«.

Težnje in želje škofijskega okraja

Cela vrsta perečih zadev čaka rešitve. - Boda v Selški dolini. - Kaj pravi župan

Škofja Loka, 10. avgusta. Bil je to nekaj gospodarski parlament, ko so se zbrali 31. julija dopoldne v mestni posvetovalnici domačega vsi najodličnejši predstavniki škofijskega javnega življenja ter sklepali o zadevah, ki zanimajo najširše plasti prebivalstva škofijskega sodnega območja. Sestanku, ki se je vršil na pobudo vodje sreske izpostave g. Ivana Legata, je dala poseben poudarek pooblaščenca navzočnost vseh županov, številnih občinskih odbornikov in to iz raznih občin, zlasti pa prisotnost narodnega poslanc g. Ivana Lončarja, s čimer je podano upanje, da težnje in izražene želje ne bodo ostale doma, marveč se bo o njih govorilo tudi pri merodajnih čimtelih v Ljubljani in v Beogradu.

Nov občinski zakon je pojasnil sreski načelnik g. Legat, ki je obrazložil njegove splošne smernice, potem pa je prešel na občinski teritorij, na domovinske določbe, na določbe glede seznama domovincev in prebivalcev, na sestavo občinskega odbora, na pravice in dolžnosti predsednika in članov uprave in drugo.

Takoj zatem je sledilo poročilo o uspešnem delovanju pomožne akcije in podpiranju ubožnih in brezposelnih. Akcija je dosegla letos neprimerno lepši uspeh od lanskega, glavne podatke o njenem delovanju smo pa v našem listu že objavili. V daljšem elaboratu je sprožil vrsto perečih zadev škofijski župan g. Josip Hafner, ki je govoril najprej o nujni potrebi jakega zastopstva škofijskega okraja v javnih korporacijah, upravah in področjih bodisi v banovinskem svetu ali drugih važnih mestih, potem pa je navajal nesozmernost vozne cene na železnici z ozirom na oddaljenost Škofje Loke in drugih krajev od Ljubljane, ter želje, naj bi se vozne cene uredile. G. poslanec Lončar pripomni, da se proti znižanju generala direktorja drž. železnice v Beogradu.

Župan navaja zadevo prostorov za urad škofijske pošte, ki je imela že odkazane svoje prostore v stari šoli, a je bila pozneje selitev preklicana. Predloži vse ne prilike, ki jih je imela šola občina z letošnjo kolonijo ferijalcev. Kljub pomislekom občine so se nastanili dijaki v novi šoli, čeprav so se vsa prejšnja leta zadovoljili s prostori v stari stavbi. Škofja Loka sprejema z radostnim srcem in z odprtimi rokami svoje goste, nihče pa ne more terjati od nje, da ne bi varovala pri tem svojih interesov. Nova šola je veljala čez 4

milijone dinarjev in skrb krajevnega škofijskega odbora je, da očuva zgradbo vsake nepotrebne in predrasne poškodbe. To svoje stališče je in ga tudi bo vedno zastopal. Vsa zadeva se izroči v roke narodnemu poslancu g. Lončarju, ki bo intervjuiral v ministrstvu prosvete.

Z obširno utemeljitvijo predlaga nato župan Hafner, naj se sprejme spomenica za ustanovitev sresa, čemur se seveda sbor soglasno priključi. Vse podrobnosti te razprave, ki je vzela največ časa, smo tudi že objavili. Ustanovitev mekarske šole je zadeva, ki se vleče vsa zadnja leta. Poročal je o njej starošolski župan g. Anton Hafner, ki je predložil nepreliko in težkoče, združene z nakupom 50.000 kv. metrov sveta na Suhi. Za gospodarski napredek tega območja važna zadeva bi se našla svoj izhod, da ne bi bilo toliko pomanjkanja gotovine in da bi bile razmere na kreditnem trgu urejene. Lastniki sveta zahtevajo po 10 do 12 Din za kv. meter.

Pospešiti bi bilo treba akcijo za zgradbo novega mostu. Proračun predvideva pod drug milijon izdatkov in se navzočim v posameznih poglavjih prečita. Brezposelni ne morejo nikjer do službe, zato bi bila graditev mostu že iz tega vidika sedaj najbolj priporočljiva.

Župan iz Železnikov g. Karel Dolenc izreka v svojem govoru zahvalo za prejeto podporo, obenem pa opiše vse gorje in pomanjkanje v Selški dolini. V dolini vlada beda in pomanjkanje v pravem pomenu besede in je od pomoči nujna. Dokler je lesna industrija vsaj životarlja, so se ljudje še nekako preri, obupno pa se je položaj poslabšal z njenim skorodno popolnim zastojem. Prizadeta je vsa Selška dolina, ker so se ljudje tega območja preživljali skoro izključno z dohodki lesne industrije, bodisi neposredno ali posredno. Polno ljudi je, ki so na cesti in nimajo dati kaj v usta. O položaju v Selški dolini je govoril tudi župan Anton Hafner, ki je mnenja, naj se siromašnost in občinah Selca, Železniki in Sorci predloži prav posebej banski upravi, da nakaže ona iz novo ustanovljenega bednostnega fonda dolini svojo podporo.

Skoraj vsi navzoči župani so posegli v razpravo zastran zgradbine, ki se letos na splošno višje odmerja kot lani. Župani so govorili še o težavem položaju občin, ki nimajo sredstev, da bi moge izplačevati vsaj ubožne podpore, kaj šele druge obveznosti, nato pa je bilo važno posvetovanje zaključeno.

odtegnje telovadbi. Med posebno točko domačih bratov je privolil v stanico praški brzovalak. Čim so bratje čehi opazili nastop, se je začelo navdušeno pozdravljanje. Nazdar in zdravo klici so odmevali vse dokler ni vlak odpeljal proti našemu sinjmu Jadranu.

Dobro obiskana prireditve je pokazala, da Sokol Zidani most dela vztrajno na sokolskem polju. Pri zadnji točki so nastopile tri vrste bratov na orodju in žele za svoja izvajanja splošno odobravanje občinstva. Po javni telovadbi se je razvila ob zvokih železnice kar godbe neprilijena zabava do odhoda večernih vlakov.

Bratom in sestram iz Zidanega mosta želimo novih uspehov pri njihovem delu. — Zdravo!

Jeseniške občinske zadeve

Jesenice, 10. avgusta.

V sredo zvečer se je vršila na mestnem magistratu seja občinskega zastopa z zelo važnim dnevnim redom. Navzočih je bilo izmed 32, 18 odbornikov. Galerija je bila polna občinstva, zlasti pa vpokojencev bratovske skladnice. Revnih, sivih in izčrpanih mož, ki so prišli v dvorano zato, ker so bile tudi zadeve vpokojencev bratovske skladnice na dnevnem redu.

Župan g. Jože Zabkar je pozdravil navzoče, ugotovil sklepčnost ter prešel na dnevni red. Pri prvi točki dnevnega reda so se obravnavala prečeta finančna vprašanja občine. V zadnjem času je občina prejela več računov in visokih zneskih, ki segajo več let nazaj in za katere občina nima proračunskega kritja. Ti računi znašajo že sedaj okrog 90.000 Din, ki jih občina nima kje vzeti in bo morala uvesti nove davščine, če bo to dopustila banska uprava. Kot druga točka dnevnega reda se je obravnavala sanacija krajevne bratovske skladnice. Na občini se dan za dnem oglašajo vpokojenci tako posamezno kot v skupinah ter razne delavske strokovne organizacije, ki prosijo občino za podporo ali intervencijo v prilog ubogim vpokojencem. Župan je v tej zadevi izčrpno poročal o svojih intervencijah na pristojnih mestih v Beogradu, pri zvezi mest in županih zvezi ter banskim upravam v Ljubljani. Stopil bo v stik z vsemi občinami, na katerih teritoriju so bratovske skladnice, da bodo vse prizadete občine napravile skupne korake na pristojnih mestih za zboljšanje položaja najbolj siromašnih vpokojencev. Če pa to ne bo pomagalo, bo morala občina, ki se ji po novem obč. zakonu nalaga skrb za siromake, poseči po izrednih sredstvih, da si pribavi denar v korist vpokojencev bratovske skladnice.

V debato so posegli nekateri govorniki, ki so stavili razne predloge, predvsem pa zastopniki delavcev, ki so poudarjali da so se pripraveki za starostno in bolniško zavarovanje ter za razne druge delavske socialne ustanove znižali v taki meri, da jih le s težavo zmagujejo. Če se hočejo dobiti novi viri za preskrbo siromakov, bo treba denar iskati tam, kjer je. Govor je bil tudi o na novo uvedenem davku za bednostni fond. Ta davek se bo pobiral v največji meri v industrijskih revirjih, zato bi moral tu nabrati denar ostati v občinah, v katerih se bo pobral in izročiti krajevnim bratovskim skladnicam, ki bi iz teh virov pomagale najbednejšim vpokojencem. Po dolgi in stvarni debati je bilo soglasno sklenjeno, da naj zadevo vzame v roke mestni socialni osek in da naj dela v smislu storjenih sklepov.

Po poročilu poročevalca mestnega finančnega oseka, ki je bilo soglasno odobreno in račun v najlepšem redu, se je obravnavalo še nekaj drugih vprašanj, predvsem nastavitve gozdne čuvaja, nakar je g. župan zaključil sejo.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Beleznica

Koledar.

Danes: Petek, 11. avgusta katoličani: Suzana, Tiburcij, Bolesim, pravoslavci: 29. Julija.

Današnje prireditve. Kino Matica: »Svatbeno potovanje v treh«.

Družne lekarne. Danes: Ramor, Miklošičeva cesta 20 in Trukocay, Mestni trg 4.

Izped sita

in rešeta

Takole nam piše v letu gospodovem 1933 nedolžna žrtva naše prevrzišne kulture: »Izped urednik!

Moja mama je vojna vdova in državna staroupokojenka. Troje otrok nas je. Jaz, najstarejša, sem pred leti dovršila trgovsko šolo in sem se zdaj brezposelna, z mlajšimi je isto. Za atkom ne dobivamo ničesar, navezani smo izključno na mami- no več kot skromno pokojnino.

Ze zadnji teden pred prvim smo jedli vsak dan skoraj samo salato s kisom, za olje ni bilo denarja, in zelo redko smo si dovolili petroto — nezabeljen krompir.

Lahko si mislite, kako težko smo čakali prvega. Zaman... Vsi so prihajali, njega ni bilo. Danes je desetera, a njega še vedno ni in pravijo, da ga še deset dni ne bo, namreč prvega. Paradokso, kaj ne? Desetera ni prvega in še deset dni ne bo prvega. Kredit v trgovini so nam že davno zaprli. Mlekarnica nam je v nedeljo mleko zadnjič prinesla, večeraj so nam odpovedali stanovanje. Živimo od tega, kar pribereči mlajši brat na trgu od kmetic. Primorani smo beračiti — četudi je bila naša mama včasih učiteljica — vzgojiteljica mladine — nade lepše bodočnosti naroda, kakor pravijo sili.

Tako torej pismo. Mi pa pravimo s svetim pismom: Marta, Marta, skrbna si in veliko si prizadevaš, toda le eno je potrebno, namreč vedeti, da človek ne živi samo od kruha, temveč tudi od besede, ki pride iz ust božjih, in pa da je treba na tem svetu trpeti, da bomo na onem zveličani. — Amen.

Brigita Helm na svatbenem potovanju

(K današnji filmski premieri »Svatbeno potovanje v treh«.)

Ljubljana, 11. avgusta

»Svatbeno potovanje v treh«. Ze sam nalog filma je nekaj nenavadnega, nekaj posebnega! Če pa še povemo, da gre v tem primeru za srečnega ženina in dve nevesti, s katerima potuje oziroma hoče mladoporočence na poročno potovanje, postane vsa zadeva zavita v še bolj nenavadno, tajinstveno kopreno. Vsebinska filma »Svatbeno potovanje v treh« je v kratkem naslednja:

Anita Berndt (Brigita Helm) je slavna dunajska subreta. Vse moški svet je do ušes zaljubljen v krasno ženako in vsi se pušijo za njeno roko in srce. Se največ sreče pri tem ima Heing Schaller (Oskar Karlweis), mlad simpatičen mož, ki si na vse načine prizadeva Anita poročiti. Toda »metnica« nima dosti časa za ljubezen, njej je več do gledališča in do slave. Končno se enkrat le vda neprestanim prošnjam mladega snubca in tako se poročita, toda le pod pogojem, da za njuno zakonsko zvezo svet ne sme izvedeti, in da bosta napram tujim ljudem ostala le kot dobra prijatelja. Zaljubljeni mož je moral kajpak ugrizniti v to kisljo jabolko in sprejeti ta pogoj. In ko je bila Anita nekoga dne prosta svojih večernih nastopov in je dobila dopust, sta sklenila zakonca nastopiti svoje poročno potovanje. Toda glej! Mladi mož je že imel vose liste v žepu, vse je bilo za potovanje pripravljeno, v tem se je pa pojavil pri Anti zastopnik velikega filmskega koncerna in ji ponudil silajen angažma. Anita se vabljivo ponudbi ni mogla upreti, sprejela je angažma in razočarani soprog je moral nazaj v potovalno plearno in prošil je tam mlado uradnico, ki mu sprejme vose liste kje nazaj. Suzi, mlada, lepa uradnica v potovalni pisarni, se ni mogla dovolj načuditi, da se potovanje na otok Capri, v tako lepe kraje, odloži, in je pričela Helmu tako prepričevalno govoriti o lepoti tega potovanja, da je sklenil mladi soprog potovati brez zene. Obdržal je en listek, drugega je pa podaril — mali dražestni Suzi. Kaj je nastalo potem, kako se je poročno potovanje v treh reduciralo na edino pravilno svatbeno potovanje v dveh, to vam bo povedal film sam.

Premiera tega lepega filmskega dela, ki se odlikuje po zanimivih, duhovitih komičnih vsebini, prvovrstni zasedbi (Brigita Helm, Oskar Karlweis, Suzi Lanner in Oskar Sima), prekrasni režiji in očarljivi muziki, bo danes v Elitnem kinu Matic. Ker se vodstvo kina Matica ne strši klub poletni sezoni postavljati na spored najodličnejša filmska dela, bodo znali to ceniti vsi prijatelji lepših filmov in si to krasno filmsko delo ogledali v največjem številu.

Iz Celja

— Dve nesreči. V torek 8. t. m. zvečer je padel 46 letni hlapec Josip Koželj z Ljubljane pri Celju, ko je vozil drva po cesti v Šibeniku pri St. Jurju ob juž. žel., pod voz. Kolo mu je šlo čez desno nogo in mu zmečalo prste. Na Skornem pri Šmartnem ob Paki je mlatilnica v sredo 9. t. m. popoldne zgrabila 24-letnega posestnikovega sina Ivana Poduratskega za levo roko in mu razmrazilo dlan. Oba poškodovanca se zdravita v celjski bolnici.

— O naše planince. V nedeljo 20. t. m. bo pri Frischaufovem domu na Okrešlju v Savinjskih planinah maša za planince in iskalce. V soboto 12. t. m. bo priredila Savinjska podružnica SPD v Celju priložnostno vožnjo z odprtim avtobusom v Logarsko dolino. Odhod bo ob 12.30 izpred pravoslavne cerkve v Celju. Prijaviti se treba takoj pri Savinjski podružnici SPD v Celju, Prešernova ulica 6. Člani SPD, ki hočejo na izlete s polovico voznice, naj se javijo podružnici SPD v Celju, Prešernova ulica 6 ob sobotah 4. in 11. avgusta. Od sobote 12. t. m. naj se javijo vsaj trije člani, ki bi hoteli na izlet na Gorenjsko.

— Vojaška izprava na tme 37-letnega Franca Sedlarja iz Zagorja je bila izpuščena v sredo 9. t. m. popoldne na Mariborski cesti v Gaberju.

A. D. Emery:

143

Dve siroti

Roman

— Picard, — je dejal grof, — tu je pismo za mojega nečaka.

— Izročim ga sam gospodu vitezu.

— Prosil boš samo guvernerja, da ti dovoli obiskati viteza... to je gola formalnost.

— Da, gospod... Ali naj grem takoj?

— Danes je že prepozno.

— Torej jutri?

— Da, jutri.

Sluga je kar zardel od radosti, ki je ni mogel skriti. Grof je pripisoval to vsemu, ki je z njo prevzel nalogo pregovoriti viteza, da bi se spametoval.

In dejal mu je:

— Potolaži se, saj trdno upam, da bodo v mojem pismu navedeni razlogi dovolj tehtni, da se bo vitez spametoval. Prepričan sem, da bo tvoje poslanstvo uspešno.

Picard je odhajal iz kabineta policijskega ravnatelja žarečega obraza.

In zdaj, ko je bil že sklenil storiti odločilen korak, je postajal nestrpen. Bil je kakor vojak, ki ve, da je bitka blizu, pa ne more dočakati, da bi se začela. In v mislih je ponavljal:

— Tabatjero! Imel je krasno tabatjero, polno najboljšega tobaka; čuval jo je kot dragocen nakit. Bil bi jo žrtvoval zelo rad, čeprav bi se moral za vse življenje odreči nosljanju.

Odpiral je predalček svoje omare in našel dragoceno tabatjero skrbno zavito, spravljeno v šatulo iz obledlega atasa, ki je v nji hranil nekaj spominov na svojo mladost.

Dva koščka vrvice! Kar se tega tiče, bi lahko bil v zadregi samo zaradi bogate izbire. Ker je pa rabil le močno in ne posebno dolgo vrvice, se je moral odločiti bodisi za vrvice starih zastorov, ki jih je imel cel sveženi, ali pa za navadno vrvice, ki bi jo kupil. Oboje je imelo svoje slabe strani in slednjič se je Picard odločil za svilene robce, ki so mu še najbolj ustrezali.

— A treba mu bo tudi zamašiti usta. V ta namen pa ni imel pri rokah nič pripravnega.

Kako naj si pomaga? Mojster Picard se v navadnih razmerah gotovo nikoli ni dotaknil igle, niti da bi si prišil gumb.

Da bi poveril to delo spretnejšim rokarni, na to ni mogel niti misliti. Najenostavnejša previdnost mu je nalagala, da se sam loti tega dela, pa čeprav bi moral delati vso noč.

Lotil se je dela in prvi žarki jutranje zarje so ga našli dremajočega v naslanjaču. Pretegnil se je kot človek, ki je mirno prespal vso noč, in stopil je k oknu, da bi se nadihal svežega zraka.

Bila je nedelja — težko pričakovana nedelja. Slednjič je odbila določena ura.

Bil je pripravljen. Z grofovim pismom v roki je zapustil sobo. Čez pičlo uro je prispel po mnogih ovinkih v ulico Saint-Antoine, kjer je uprl svoj nemirni pogled v trdnjavo.

Tako se je nekaj časa dolgočasil, naenkrat mu je pa šinila v glavo misel, ki je vsega zbegala.

Prvi paznik, ki bi ju srečal, ko bo sta bežala, bi lahko spoznal jetnika, in ves načrt bi se sesul v prah. Čudne misli so mu zarobile po glavi.

Po dolgem razmišljanju se je ustavil slednjič na prepričanju, da bo vitez de Vaudrey lahko pobegnil iz Bastille, seveda preoblečen.

A da bi mogel čim bolj izpremeniti obraz svojega gospoda, eva, kaj si je izmislil. Dobrih sto korakov od kraja, kjer je stal, je opazil lekarno. In hitel je k nji.

— Brž, gospod lekarnar, — je dejal, — dajte mi, kar hočete, samo da odnehajo strašne bolečine. Hitro mi obvežite obraz z vato in volneno ruto, ker se bojim otekline...

Lekarnar se ni dal prositi.

— Dobro... dobro... imenitno, — je dejal Picard, — zelo sem vam hvaležen, gospod lekarnar.

Poravnal je račun in odšel.

Glavo in vrat je imel tako obvezan, da ga ni bilo mogoče spoznati. Zdaj je bilo vse pripravljeno in krenil je proti trdnjavi.

Straži je pokazal pečat policijskega ravnatelja in takoj mu je odprla vrata.

Na glavnem dvorišču je stopil takoj k straži kot človek, ki so mu razmere dobro znane; obrnjen k službojučemu stražniku je dejal:

— Sem Picard, prvi komornik gospoda policijskega ravnatelja, ki me je počastil s tem, da me je poslal s posebnim naročilom k svojemu nečaku, vitezu de Vaudreyu.

Iz stražnice je prišel v glavno vežo, kjer so bili zbrani službojuči pazniki.

Rumignac ga je takoj opazil. Spoznal ga je po hoji in črni obleki še predno je opazil njegov zamotan obraz...

— Stopil je k njemu, rekoč:

— Kako ste zaviti, gospod Picard!

— Ah, ti vražji zobje! — je odgovoril Picard in se prijel za glavo.

— Otekli ste, kakor vidim.

— Strašno otekel, gospod Rumignac.

— Bolje bi bilo, če bi bili ostali doma.

— To ne gre, gospod Rumignac... dolžnost je prva.

— To je res.

— Moj gospod, policijski ravnatelj, zaupa važna poslanstva samo meni.

— Ah, torej vas pošilja on... h guvernerju!

— Ne, pač pa moram izročiti tole pismo našemu nečaku.

— Gospodu vitezu de Vaudreyu?

— Da.

— No, če hočete, mu ga izročim jaz.

— Ne, gospod ravnatelj mi je strogo naročil, naj izročim pismo osebno njegovemu prismojenemu nečaku.

— Če je tako, gospod Picard, moram pa obvestiti gospoda guvernerja.

In ječar je krenil proti stražnici, kjer se je mudil službojuči stražnik.

Picard je zadržel.

— Pravila naše službe so gola formalnost... Ne mogli bi ravnati drugače, tudi če bi šlo za samega policijskega ravnatelja.

Picard je prikal. K sreči je imel obvezan obraz, da se ni videlo njegovo razburjenje.

Naključje bi bilo kmalu vse pokvarilo. Baš tisti hip je zapel zvonček v kapelici, vabeč k maši. Vojaki so se brž postavili v vrste ob poti, koder je hodil guverner v cerkev.

Picard je zapel »k orožju«.

In guverner je prišel v spremstvu častnikov mimo Picarda. Sluga je odskočil, da bi se skril za paznike.

To je bila neprevidnost, ki k sreči ni imela neprijetnih posledic. Kajti Rumignac je porabil to priliko, da je dejal Picardu:

— Še vedno vas prevzema samoljublje, prijatelj. Ali bi vam bilo neprijetno, če bi vas videl guverner z obvezano glavo?

Picard je zamolklo zastokal.

Vojaki so se začeli razhajati. Službojuči častnik je pomignil Rumignacu, naj pride k njemu. Kmalu se je ječar vrnil k Picardu.

— Vse je v redu, prijatelj, — je dejal, — lahko greste z menoj... Odprem vam celico vsakega jetnika...

— Lahko si mislite, kako se moram premagovati, če hočem kaj odgovoriti, — je vzdihnil stari sluga.

— Eh, ta vaš jetnik je smešen. In jamčim vam, da zdaj dobro je in pije.

— Kaj pravite?

— Resnico govorim prijatelj.

— Niti misliti si ne morete, kako ste me s tem razveselili.

Bila sta na cilju.

— Tam-le je njegova celica, — je dejal Rumignac in pokazal na številko nad vrati.

Potem je pa zašepetal svojemu spremljevalcu:

— Ali hočete videti, kaj počenja jetnik ta hip?

— Da, — je odgovoril Picard.

— Tiho odprem okence; stopite k meni in ko vas primem za roko, pogledajte skozi okence. Seveda morava hoditi tiho, da ne zdramiva jetnika.

Vrli Picard je bil zelo zadovoljen. Po prstih je stopal za ječarjem.

Pikapolonca dobrotnica človeka

Na Floridi pomaga farmerjem pokončavati škodljive mušice in črve

Entomologi, čudovito potrpežljivi možje, ki proučujejo žuželke in drugo tako golazen, so v oči navadnih ljudi skoro smešni, saj je težko razumeti, da more človek posvetiti vse svoje življenje proučevanju žuželk. In vendar je entomologija veda, ki obvaruje človeštvo vsako leto milijonske škode. Baš te dni smo se o tem ponovno prepričali po dveh kratkih vesteh. Ena prihaja iz Floride, druga pa iz Argentine.

Obširne plantaže limon na Floridi so napadle letos ogromne množine mušic in črvov. Ko so bila odpravljena že vsa običajna sredstva, so se obrnili lastniki plantaž na entomološke zavode s prošnjo, naj jim prislokojo na pomoč. In res je prišla pomoč že čez nekaj dni. Na Florido so poslali z letalom 20.000 pikapolonc, ki so najhujše sovražnice mušic in črvov. Vsa ta armada pikapolonc je tehtala komaj dva funta in vse so prišle na Florido žive in zdrave tako, da so lahko takoj napadle mušice in črve. Seveda pa toliko pikapolonc niso nalovili po travnikih, temveč so jih vzredili v entomoloških laboratorijih, kjer imajo vedno na razpolago koristne žuželke, da jih dajejo po potrebi na razpolago za boj proti raznim škodljivcem.

Druga vest je prišla iz Argentine, kjer so začele v okolici Buenos Airesa kobilice uničevati širna polja. Cele tri tedne so se kmetovalci zamažali borili

s to nadlego in končno so spoznali, da kobilicam ne morejo do živoga. Iz letal so sipali na kobilice strupen prašek, farmerji so zažigali na polju velike kresove in kopali globoke jarkove, mnogo kobilic so s tem pokončali, a bilo jih je preveč. Od severa proti jugu so se valili novi ogromni roji, zapuščajoč za seboj opustošena polja. Končno so morali farmerji poklicati na pomoč entomologe, ki so kmalu pokončali večino kobilic, kar jih je pa ostalo, so se dvignile in odletale nazaj.

Kobilice je premagal majhen, komaj nekaj milimetrov dolg črvček, znan pod imenom »strašni zmaj«, ker je silno požrešen in krvoloč. Črvček je gluh in slep, odlikuje se pa po silni večni lakoti in njegova najljubša hrana so kobilice. In baš zato te požrešne črvičke sistematično goje v argentinskih entomoloških laboratorijih. Množe se čudovito hitro, zvečer zapreže samce in samice v segreto posodo, jutraj pa najdeš v nji najmanj že 40 črvičkov. Argentinski entomologi jih goje zdaj v milijonih ter jih pošiljajo v vrečah farmerjem za boj proti kobilicam, ki jih črvički kaj hitro porušajo.

Sicer je pa znano, da je pikapolonca edina zanesljiva sovražnica krvave mušice, ki uničuje naše sadne vrtove. Zato bi bilo dobro poučevati otroke v šolah, naj pikapolonc nikar ne poblija, ker so zelo koristne.

Roparski napad

Francoski listi poročajo o napadu v vasi Saint Maur v departementu Oise, ki ga menda nima primere na svetu. V omenjeni vasi živi v siromašni hišici osamljena 80letna vpokojenka, vdova Lechocogova, ki so o nji govorili, da ima mnogo denarja in da skriva doma. Za delo na vrtu je od časa do časa najela vrtnarja Louisa Austieda. Nekega dne se je pa vrtnar polakomnil starkinega denarja in v glavo mu je šinila strašna misel, da bi vdovo umoril in oropal, a z denarjem bi se rešil dolgov, ki so ga že dolga leta težili.

Svojo namero je Austied res izvršil, splazil se je v hišo in je starko pobil z lopato na tla. Starka je bila še toliko pri močeh, da ga je prosila, naj jo dvigne in odnese na posteljo. Po roparskem napadu se je pa Austied zavedel, kaj je storil, začela ga je peči vest, nudil je napadeni starki prvo pomoč, jo odnesel na posteljo, zaklenil vrata in pobegnil. Tako je ostala starka brez postrežbe in brez hrane celih pet dni v svoji hišici, in da je ni prišla slučajno obiskat omožena hči, bi bila od lakote umrla. Napadalec so aretirali in mož je svoj zločin odkrito priznal. Starki denarja ni ukradel. Zanimivo je, da je mož star že 60 let.

Nemci čistijo raso

Berlinski tednik za rasno vedo »Vodstvo naroda« objavlja program za zboljšanje nemške rase potom smotrenih zakonskih zvez. Rasa in žena ne smeta biti prepuščeni sami sebi, je rečeno v programu, vsako arijsko dobro rase mora ščititi arijsko junaški mož. Zahtevamo, da se vsak mož dobre rase, vsak junaški arijec, oženi samo s plavalno arijsko skromnega pogleda, polnega in podolgovatega obraza, rožnato bele polti, majhnega nosu in majhnih ust. Brezpogojno se mora vsak junaški arijec oženiti le z devico. Že stari germanski zakoni so dajali prednost zakonu z devico in neradi so trpeli zakone z vdovo.

Zahtevamo, da moški plavih las in modrih oči ne vzame za ženo črnolase žužnega tipa, dolgega telesa, kratkih nog zavihanega nosu, polnih ustnic, velikih ust, povešenih nedrij in

mahedravega trebuha, preveč kocinaste in nagnane k debelosti. Zahtevamo, naj se arijski junaški mož plavih las in modrih oči ne oženi s črno negroidko, ki ima znano zamorsko glavo, podolgovata nedrija, močne prsne bradavice in koščeno telo. Črnolaska je čustvena ženska, negroidka in Mongolka sta pa tip ženske vprežne živine. Arijski junaški mož naj se oženi s sebi enako čistokrvno arijsko in samo z devico neomadeževano preteklosti, naj se ne oženi z dekletom, ki rado zahaja v družbo, ki išče zabave, ljubi gledališče ali sport in ki se rada javno kaže. Tudi naj se ne oženi z dekletom višjega poklica, ki mnogo sedi in postane zato histerična.

Razstava svetovne vojne

V praznih trgovskih lokalih blizu potsdamskega kolodvora v Berlinu, ki jih je sto in sto, je nameščena razstava svetovne vojne. Pri vходу prodaja vstopnice invalid, ki posetnike tudi spremlja po razstavi. Če jih ni mnogo. Najprej vidiš velik plastičen zemljevid verdunskih bojišč z majhnimi peštrimi žarnicami, označujočimi položaj Nemcev in Francozov v stratežnem bojem peku, ki ga še sedaj preklinjajo milijoni vdov, sirot in invalidov. Invalid pripoveduje posetnikom, da je bil med vojno vojaški pilot in da je izgubil eno nogo. Stene so pokrite z diagrami škode in stroškov, izgub na živilih in invalidnosti. Vse je pa seveda izračunano za oko sedanjega revolucionarnega Nemca. Če bi človek verjel Nemcem, so imeli v vojni najmanj stroškov in največ izgub. Mnoge fotografije kažejo predvojne vojaške parade, slike z bojišč in visoke vojaške dostojanstvenike. Poleg tega vidimo, kako sta bili oboroženi nemška in francoska armada.

Drugo središče razstave nam kaže rekonstrukcijo zakonov, kakor so bili, ko so jih zapustili nemški vojski pred napadom. Na mizici brli petrolejka, postelja je pogrnjena z odejo, na steni visi razbito zrcalo, fotografije sorodnikov in ljubic, na mizi leži skorja kruha, pločevinasta posoda in dnevno povelje. Mogočen, toda mučen je ta pogled. Nemci hodijo po raz-

stavi molče, če pa že govorijo, si samo šepetajo. Žalostnih obrazov odhajajo z razstave. Marsikateri starec vzame s seboj spomine na padlega sina, marsikatera žena misli na mrtvega moža; dekleta na fanta, ki ga je zamaževalo. In vendar izjavlja spremljevalec tujcem, da nobene vojne grozote ne morejo zlomiti nemškega poguma in da so Nemci vedno pripravljeni ponovno tvegati vse.

Z Jesenic

»Trboveljski slavčki« pridejo na Jesenice. V ponedeljek 14. t. m. se pripeljejo z vlakom ob 18. uri Trboveljski slavčki na Jesenice pod vodstvom dirigenta g. učitelja Suligaja in štirih odraslih oseb, ki spremljajo mlade pevce. Slavčki prirede zvečer ob 20. v dvorani kina »Radio« koncert s sporedom, ki so ga z velikim uspehom absolvirali minulo pomlad na Češkoslovaškem in na Dunaju, kjer so jih nazivali kot najboljši planinski pevski zbor v Evropi. V torek 15. t. m. dopoldne bodo mladi pevci peli pri maši v mestni župni cerkvi na Jesenicah, po maši pa prirede zopet koncert v kinu »Radio«. Pri tej priliki bodo razstavili tudi svoje trofeje, ki so jih dobili na turneji na Češkoslovaškem in na Dunaju ter v raznih mestih naše države. Mladim pevcom iz rudarskih revirjev priredimo na Jesenicah dostojen sprejem, občinstvo na Jesenicah in okolice pa opozarjamo, da naj si pravočasno nabavi vstopnice, ker se pričakuje naval na koncert.

K nedeljskim športnim prireditvam pripominjamo, da je končala nogometna tekma med naraščajem SK Bratstva in SK Radovljica v korist Bratstva z rezultatom 3:0. Jeseniški naraščaj je pri tej tekmi pokazal visoko izvežbanost v nogometu in se mu obeta na tem polju še lepa bodočnost. Da ni bila razlika še večja, se imajo Radovljčani zahvaliti svojemu izbornemu vratarju.

Boben poje. Na mestnem magistratu je nabiti 40 razpisov javnih dražb raznih predmetov, ki se bodo vršile ta mesec zaradi neplačanih davkov. Večina teh obrtnikov živi res v težkih razmerah in ne morejo plačati davčnih zaostankov, so pa med njimi tudi nekateri, ki bi jih lahko plačali in bi jim ne bilo treba imeti stroškov z eksekucijami. Na javnih dražbah se bodo prodajali pisalni in šivalni stroji, razni deli pohištva in razno orodje.

Mestni škroplilni voz, ki je bil pred tremi leti nabavljen iz Avstrije za 44.000 Din, je v popravilu, ker so se leseni deli sesuli. Tako smo občani v času najhujše vročine in največjega avtomobilskega prometa brez škroplilnice in vse mesto je zavito v oblake prahu. Ko bi mestna občina s pomočjo občine Koroška Bela pred tremi leti nabavila namestu tega voza škroplilni avto, bi danes imeli lahko dnevno vse ceste v obeh občinah šestkrat pokropljene, ne pa dvakrat, kakor dosedaj.

Mučni prizori. Po naših zaprašenih cestah se zadnje čase plazi po vseh štirih siromak brez nog. Seveda vzbuja veliko sočutje pri mimoidočih, ki mu mečejo denar, da ima zvrhan klobuk, a vendar naprava na vse zelo mučen vtis. Najraje se valja pred kolodvorom, da ga je vidijo vsi tujci, ki mislijo, da se tu že res pričinja Balkan, ker ne znamo skrbeti za take reveže. Mnenja smo, da bi si možakar z nabiranimi milodari lahko že zdavnaj napravil proteze, če bi hotel, a ga drugi izkrižajo v svoje namene. Prizadeta občina bi morala tega siromaka poslati v kak zavod, da bi bil preskrbljen.

Iz Novega mesta

Novomeška strelska družina obvešča svoje članstvo, da se bo nagradno streljanje v Beogradu vršilo od 3. do 9. septembra, pa naj bi se ga tudi naši člani udeležili.

Iz Trbovelj

Gradbena sezona v naši dolini. Tako malo, kakor letos, se še nobeno leto po vojni ni gradilo v Trbovljah. Gospodarska kriza je s tako vohemenco pritislila na vse sloje in stanove v revirjih, da na kako gradbeno aktivnost v sedanjih razmerah ni misliti. Oni redki, ki so se že lani opogumili in pričeli graditi hišice, so večinoma sredi dela omagali, kajti še letos stoji hišice nedograjene. Tako imajo nedograjene višice Lanišnik, Vrtačnik, Lešar in drugi, dovršujejo se pa zgradbe g. stavbnika Kralja, g. Kahne in občinska izboljšnica, ki bo nedvomno v pomoč trboveljski občini.

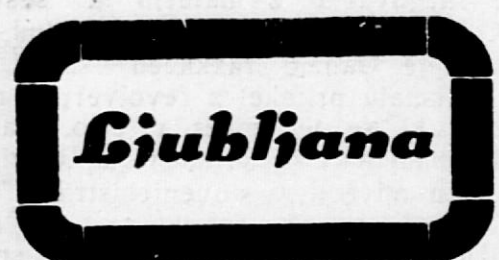
Samljivo.

Oprost, ženica, da prihajam tako pozno. Imeli smo revizijo blagajne, pa nisem mogel prej iz pisarne.

Za božjo voljo! Pa te vendar niso že pridržali?

Klišaje

vseh vrst enobarone in večbarone izdeluje klišarna

Južografika

Sv. Petra nasip
št. 23
Telefon 2496

STANOVANJA

250.— DIN MESEČNO stanovanje 2 sob, kuhinje in pritlikin — oddam takoj. — Naslov v upravi »Slovenskega Naroda«.

TRISOBNNO STANOVANJE v II. nadstropju, Slomškova ul. — Če se takoj odda. — Več pri kamnoseku A. Vodniku pri Glavnem kolodvoru v Ljubljani. 53/L

SLUŽBE

GOSPODIČNA trgovsko naobražena, želi mesto v kaki trafiki, delikatesi ali kaj sličnega. Naslov: Filipina Marković, Ponikva ob južni železnici. 3227

KUHARICA mirnega značaja, nad vse varčna in snažna, stara 30 let, išče službo za takoj. — Ljudmila Vistiak, Mokronog. 3232

MESAR. POMOČNIKA sprejme Kramarič, Brežice, Kolodvorska cesta. 3085

STAREJŠO KUCHARICO sprejme za žandarmerijsko stanico v Loki pri Zusmu. 3072

BRUSAČA ZA KOVINE prvostopnega sprejme takoj. Oferte na Publicitas, Zagreb, Ilica 9, pod šifro »Edelmetal«.

NOVO HIŠO oddam. Potrpe se: Nove Jarše št. 54. 3226

PEKARNA SE PRODA oena Din 100.000, polovica hi. poteke. Verje 85, Medvode.

DOPIŠOVANJE

Gdč. RUŽA naj se oglasi ponovno na upravo »Slovenskega Naroda« pod šifro »Edina simpatična« gospodu, ki se mu je zadnjic oglašila. 3235

POUK

TRG. UCENCA

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, močnega in zdravega, ne pod 15 let starega, sprejme takoj Ignac Andrašič v Kranju. 3233

ŽENITVE

POROKE VSEH STANOV

posreduje najdiskretnije in zelo vestno ter razpošilja proste in daje informacije proti nakazilu 10.— Din v poštini znakah: »Rezore«, zavod za sklepanje zakonov, Zagreb, pošta 3. 3119

RAZNO

POSTELJNE MREŽE

Izdeluje na lesenih in železnih okvirjih najceneje, ter iste sprejema v popravilo Alojz Andlovic, Ljubljana, Komenška ulica št. 34. 3184

Modna konfekcija

Najboljši nakup

A. PREŠKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 14. 11/T

DOMAČE SALAME

prvovrstne, samo pri I. Buzzolini, Ljubljana, Lingarjeva ulica (za Skofjojo). 3236

MOTORNO KOLO

ponikljan rezervoar, električna razsvetljava, hupa, radi selitve hitro zamenja za pisalni stroj — vsakovrstno blago. Ostrožnik, Logatec. 3234

TRGOVINO

z mešanim blagom prodam event. tudi hišo. Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod »Sigurna eksistenca 3221«.

KUPIM

MOTOR na sesalni plin, 35 HP, in ZAGO VENEČIJANKO kupi J. Jarc, Murska Sobota. 3217

OLJNATE SODE

čiste in v dobrem stanju kupuje P. Setina, Radeče. 3209